

ת"פ 1340/10/14 - מדינת ישראל נגד כפיר יוסף

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 1340-10-14

ת"פ 1320-10-14

בפני כב' השופט דניאל בן טולילה

מדינת ישראל

ע"י עו"ד דרעי

נגד

כפיר יוסף (עציר)

ע"י עו"ד תורג'מן

גזר דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן בשתי עבירות של קשירת קשר לביצוע פשע, איומים, סחיטה באיומים וכן תקיפה סתם. בטרם יפורטו עובדות כתב האישום אציין כי מצאתי לנכון להורות על תיקון נוסף לכתב האישום לאחר שנשמעו הטיעונים לעונש באופן שעובדות כתב האישום המתוקן יהיו בהלימה אחת עם הוראות החיקוק שיוחסו לנאשם. תיקון שכזה אכן נעשה והוגש לבית המשפט כתב אישום מתוקן שסומן מב/4.

על פי המתואר באישום הראשון ביום 25.6.14, בסמוך לשעה 17:13 התקשר הסוכן המשטרתי לעדיאל אלחדד (להלן: "עדיאל") וביקש ממנו "את הרגיל. את הפרה" כאשר הוא מתכוון לסם מסוג חשיש ועדיאל מסר כי הוא יבדוק ויחזור אליו. בתאריך 18.7.14 התקשר הסוכן לנייד של הנאשם ושאל אותו אם "יש לו" כאשר כוונתו לסמים. הלה ענה בחיוב וביקש ממנו ליצור עמו קשר למחרת. ביום 20.7.14, בסמוך לשעה 14:28 התקשר הסוכן לנאשם ותיאם עמו פגישה בקיוסק ברח' הסנהדרין בב"ש מאוחר יותר באותו היום. בסמוך לשעה 15:33 נפגש הסוכן עם עדיאל והנאשם ברח' סנהדרין פינת יהודה הלוי ושם סיכמו הצדדים כי השניים יספקו לסוכן פלטת חשיש בעבור 3,100 ₪. ביום 21.7.14, בסמוך לשעה 15:22 התקשר הנאשם לטלפון נייד נוסף של עדיאל וקבע להיפגש עמו בגן השעשועים ליד רחבת קדם בב"ש. לאחר מספר דק' הגיע עדיאל ומכר לסוכן את הסמים, בעבורם שילם סך של 2,000 ₪. במעמד זה אמר הסוכן לנאשם: כך ספור יש פה אלפיים תגיד לו עד מוצ"ש אני מביא לו עוד 1100 שהוא מתכוון לנאשם. בתאריך 27.7.14,

עמוד 1

בסמוך לשעה 16:00 נפגשו במקום המפגש הסוכן ועדיאל שם מסר לו הסוכן את היתרה של 1,100 ₪ שהוא חייב בגין הסמים שקיבל ביום 20.7.14. על פי המתואר לעיל קשר הנאשם קשר עם עדיאל לביצוע פשע למכירת סמים לסוכן.

על פי המתואר באישום השני ביום 4.8.14, בסמוך לשעה 15:54, התקשר הסוכן לנאשם ושאל אותו אם אפשר לדבר, הלה ענה בתגובה: "אני לא קשור לכלום ... תתקשר אליו הוא פה לידי", כאשר כוונתו לעדיאל. בהמשך התקשר הסוכן לנייד של עדיאל וביקש ממנו "שתיים", כאשר כוונתו ל-2 פלטות של חשיש. הסוכן מסר כי הוא ישלם על אחת ועל השנייה בשבוע הבא. הנאשם ענה כי הוא יבדוק ויחזור אליו. כעבור מספר דקות חזר עדיאל לסוכן והסכים לבקשתו וכן קבע עמו להיפגש במקום שבו בוצעה העסקה הראשונה והשניים קבעו להיפגש תוך 10 דק'. במקום המפגש מסר מסר לעדיאל לסוכן שתי פלטות חשיש והסוכן שילם בעבור פלטה אחת סך של 3,100 ₪ וקבעו שאת התשלום עבור הפלטה השנייה יעביר הסוכן בשבוע הבא. בהמשך למתואר לעיל, בתאריך 13.8.14 התקשר הסוכן לעדיאל וקבע עמו מפגש במהלכו הבעיר לעדיאל סך של 2000 ₪ מתוך 3100 ₪ לו הוא חייב עבור הפלטה השנייה. בתאריך 18.8.14 בסמוך לשעה 16:00 התקשר הסוכן לנייד של עדיאל וקבע להיפגש עמו במקום המפגש האחרון על מנת להעביר לו סך של 1,100 ₪ עבור הפלטה השנייה. בהמשך הגיע עדיאל רכוב על אופניים וקיבל מהסוכן את יתרת הכסף. על פי המתואר לעיל קשר הנאשם קשר בפעם נוספת עם עדיאל לביצוע פשע למכירת סמים לסוכן.

על פי המתואר באישום השלישי ביום 19.8.14 התעורר חשד בליבו של הנאשם בעקבות סכסוך שפרץ בין הנאשם לעדיאל. באותו היום התקשר הנאשם לעדיאל והתעמת עמו על הכסף שגבה בכך שאמר לו: "מה אתה חושב?... מפגר.. אתמול זה היה. מה עכשיו החרטות?" ועדיאל ענה: "אתה לא יכול להגיד העפתי את זה למישהו, אני פה בזולה. דקה" לאחר מכן התקשר שוב הנאשם לעדיאל וצעק עליו: "אני רוצה את זה עכשיו! אם לא, אתה תביא את זה מאבא שלך, למה אני אזיין אותך! ואף אחד לא יעזור לך ואני לא צוחק אתך, יא בן זונה! אני אזיין אותך היום!". כעבור שתי דקות התקשר שוב ואמר לו שמצדו שיגנוב העיקר שיביא זאת היום ושוב איים שאם לא יעשה כן יזיין אותו היום מאחר והוא לא עובד בחינם. בהמשך מסר עדיאל לנאשם שהוא יארגן את הכסף והנאשם המשיך לצרוח על עדיאל: "בוא תעלה. אני לוקח אותך עכשיו, אתה מת... אתה נשחט היום...בוא תעלה אני אזיין אותך...כדאי לך לעלות אם אתה לא אוכל פה דקירות... אני אומר לך אתה אוכל דקירות היום". בסיום השיחה אמר הנאשם לעדיאל כי יש לו 5 דקות להביא את הכסף. בהמשך שוב התקשר ואיים עליו כי כדאי לו להביא את הכסף. בהמשך שוחח הנאשם עם אחר ואמר לו: "זהו הוא נשחט הפעם אם הוא נופל לי ביד. הוא נשחט. העלים עוד דברים. אמרתי לו אתה נופל לי בידיים אתה מת... אני רוצה לבד לרסק אותו. אני מביא אותו להרים עכשיו. יש לך חבלים?".

בתאריך 19.8.14 התקשר הנאשם לאחיו של הנאשם, רועי אלחדד (להלן: "רועי"), ומסר לו כי הוא דוקר את אחיו בכל חלקי גופו ואם הוא רוצה לעזור לו שיביא כסף. בתאריך 20.8.14 התקשר רועי לנאשם ואמר לו כי יבוא לקחת סך של 500 ₪. הנאשם מסר בתגובה כי לאחר תשלום זה יעמוד החוב על 1,500 והוסיף ואמר כי עדיאל הביא לו אתמול סך של 1,200 ₪. השיחה הסתיימה בכך שרועי התחייב לסגור זאת מהר. בהמשך התקשר שניר רחמים לנייד של הנאשם ואמר לו כי אלי קזרוב ביקש שיגיע בדחיפות מאחר ועדיאל רוצה לברוח. ביום 20.8.14 נשמע הנאשם עם צורח: "זיינתי אותו. עושה פארטיה על פארטיה... עדיאל... אלי תופס אותו על חם...הביא מהלמעלה...חתחכתי לו את כל הראש". מיד ובסמוך תקף הנאשם את עדיאל בכך שהכה אותו בראשו באמצעות ברזל. בהמשך בשיחת טלפון צעק על עדיאל כי הוא שוטר וכי הוא קרוב לאכול דורה ושאל יעשה עוד "פארטיה" הוא יקשור אותו במקלט והוא יאכל 3 ימים אוכל של כלבים. בהמשך התקשר הנאשם לרועי ולשאלתו ענה כי הוא נתן לו ברזל בראש הואיל והכניס אותו לחובו. ביום

22.8.14 איים הנאשם בשיחת טלפון על עדיאל כי אם יקח שקל ממישהו הוא יחתוך אותו וידפוק לו דקירות בתחת. ביום 25.8.14 דרש הנאשם מעדיאל ללכת לגבות כסף השייך לו ולהעביר לו אחרת: "באמא של אני אדקור אותך ב..ב..ב..ב. ראש אם תעשה פדיחה".

טיעוני הצדדים

ב"כ המאשימה בטיעוניה לעונש הגישה את הדיסק ובו מתועדות השיחות בין הנאשם לבין עדיאל כאמור באישום השלישי וזאת על מנת שבית המשפט יתרשם באופן בלתי אמצעי מהדינמיקה שבין השניים. זו הפנתה לחומרת המעשים בהם הודה הנאשם ובפרט לכך שהמדובר במסכת איומים קשה שבה סחט הנאשם את עדיאל. זו ציינה כי בתיק זה אין למאשימה מתלונן פורמלי נוכח כך שהעבירות המפורטות באישום השלישי התגלו תוך כדי האזנות סתר במסגרת פעילות של סוכן סמוי. קורבן העבירה מסרב לשתף פעולה עם המשטרה גם לאחר שהושמעו לו השיחות המתעדות את השיחות בינו לבין הנאשם. הקורבן הכחיש כל היכרות עם הנאשם. לדבריה, התנהגות זו מלמדת על הפחד הגדול שחש הקורבן מהנאשם. זו ציינה את הערכים בהם פגע הנאשם במעשיו, בכללם, בריאות הציבור, ואילו בעבירת הסחיטה - פגיעה בכבוד האדם וחירותו, בזכות הבחירה החופשית, הגנה על הביטחון האישי של הפרט וכן פגיעה בסדרי שלטון. זו עתרה למתחם ענישה ביחס לאישום הראשון והשני הנע בין תקופת מאסר קצרה ועד 12 חודשי מאסר בפועל. אשר לאישום השלישי עתרה למתחם הנע בין 18-30 חודשי מאסר בפועל. בגדרי המתחם הפנתה לעברו הפלילי. נוכח נסיבות ביצוע העבירה ונוכח עברו הפלילי המכביד של הנאשם עתרה לגזור את העונש ברף העליון של המתחמים להם עתרה.

ב"כ הנאשם ביקש תחילה להעיד את עדיאל אלחדד. זה בעדותו מסר כי הוא והנאשם חברים טובים. העד ציין כי אינו חושש מהנאשם וכי הם מדברים בטלפון. ביחס לאישום השלישי מסר עדיאל כי זה סגנון הדיבור של הנאשם וכי כך זה משוחח עם כולם. בחקירתו הנגדית ציין כי הוא לא זהה את הקולות הנשמעים בדיסק שבו טוענת המדינה כי שומעים את הנאשם מאיים עליו וכי הנאשם לא הכה אותו אלא נתן לו דחיפה קטנה.

ב"כ הנאשם ציין כי עדות זו מלמדת על כי אין כל סכסוך בין הנאשם לעדיאל וכי למעשה המאשימה יצרה את הסכסוך באופן מלאכותי. ביחס לאישום הראשון והשני ציין כי המדובר בעבירות של קשירת קשר כאשר המבצע העיקרי הוא עדיאל אשר נדון ל-19 חודשי מאסר בפועל בגין עבירות אלו (כולל הפעלת מאסר מותנה בן 12 חודשים). זה סבור כי קשירת קשר לבדה כלל אינה מחייבת מאסר בפועל. אשר לאישום השלישי- ציין כי נוכח הדינמיקה שבין הנאשם לעדיאל אין המדובר בסחיטה באיומים קלאסית. עדיאל לא התלונן במשטרה מאחר ולא מפלילים חברים ומכאן ניתן ללמוד על טיב הקשר שבין השניים. זה הפנה לכך שאין כל עדות שעדיאל נחבל וכי הראיות ביחס לכך הינן הדברים שנאמרו בשיחות - שהן בסך בכל התרברבות מיותרת של הנאשם. למעשה התקיפה מתמצת בדחיפה וזאת כפי שמסר עדיאל בעדותו.

הנאשם ביקש להוסיף על דבריו בא כוחו והביע חרטה על מעשיו. זה מסר כי הוא ועדיאל חברים המתגוררים אחד מול השני וכי באירוע נשוא האישום השלישי הדיבורים יצאו מכלל שליטה. כמו כן, ציין כי נעצר כחודש לאחר המקרה ובזמן הזה לא אירע דבר. הלה ציין כי הוא בן 30, אב לילדה בגיל שנה וכי בעבר עבד במוסך.

דין והכרעה

ראשית אציין כי בתיק בפניי, מצאתי לקבוע מתחם עונש הולם לכל אישום בנפרד וזאת מאחר וכל אחד מהאישומים מפרט אירוע נפרד שבוצע בתאריך ובמקום אחר. עובר לכל אחד מן האירועים ערך הנאשם את שיקולי "העלות אל מול הסיכון והתועלת" ופעל כפי המתואר. הדברים אמורים ביתר שאת ביחס האישום השלישי אשר בו נסיבות ביצוע העבירות שונות בתכלית שוני מהאישומים הקודמים.

על פי סעיף 40ג (א) לחוק העונשין, בקביעת מתחם העונש בהתאם לעקרון ההלימה, על בית המשפט להתחשב "בערך חברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה".

הערך החברתי המוגן העומד בבסיס עבירות הסמים הינו בראש ובראשונה ביטחון ובריאות הציבור. בתי המשפט חזרו רבות על הצורך במיגור עבירות אלו וזאת בכל שלבי מערך הפצת הסם, החל בשימוש עצמי וכלה בעבירות הסחר החמורות. עבירות אלו לרוב מלוות ואף יוצרות עבירות נוספות וזאת בשל הדחף העז והבלתי נשלט, למצער, להשיג את אותה מנת סם. אפנה לדבריו של כב' השופט א' שהם בע"פ 3117/12 ארביב נ' מדינת ישראל (6.9.12) לעניין הנזקים שנגרמים בעקבות עבירות הסמים: "בית משפט זה עמד, לא אחת, על חומרתן היתירה של עבירות הסמים, ועל ההשלכות הקשות שיש לשימוש בסם על גופו ועל נפשו של המשתמש".

על החומרה בענישה שיש לנקוט כלפי המעורבים בשרשרת הפצת הסם ראה ע"פ 211/09 שמעון אזולאי נ' מדינת ישראל (22.6.2010):

"... הענישה בעבירות מסוג זה נועדה, קודם לכל, לשרת את מטרת הגמול לעברייני על עיסוק בסם העלול לסכן חיי אדם ולפגוע בבריאות המשתמשים בו; שנית, על העונש להעביר מסר חד-משמעי של הרתעה ביחס לעבריינים פוטנציאליים, ולשמש אות אזהרה אפקטיבי לכל מי שמתכוון לקחת חלק במערכת ההעברות והסחר בסמים, תהא אשר תהא הפונקציה אותה הוא ממלא בשרשרת זו של העברת הסם מיד ליד. מזה זמן רב, מדגישים בתי המשפט בפסיקתם את חשיבות הערך הענישתי בעבירות סמים כאחד הכלים החשובים בפעילות לביעורו של נגע הסמים. ההחמרה בענישה בגין עבירות סמים משרתת את מטרות הגמול והרתעה, שהן היעדים העיקריים של הענישה בתחום הסמים".

מדיניות הענישה בעבירות סחר בסמים אשר אינם נמנים על הסמים הקטלניים (חשיש, מריחואנה, קנבוס) בכמויות המגיעות לכדי מאות גרמים, או מספר פלטות על דרך הכלל נעה בין 10 חודשים מאסר בפועל ועד שנה וחצי מאסר בפועל. (בעניינו כאמור, יוחסה לנאשם קשירת קשר).

בעבירת התקיפה פגע הנאשם בערכים החברתיים של הגנה על שלומו ובטחונו של הפרט. לא אחת התריעו בתי המשפט כי יש למגר את תופעת הבריונות המצויה ברחובות על ידי ענישה הולמת. על שיקולי ההרתעה שעל בית המשפט לשקול בעבירות ראה בין היתר ע"פ 4330/12 דעאס נ' מדינת ישראל. מדיניות הענישה הנעה בעבירות תקיפה בשעה שנעשה שימוש בחפץ חם או קר ללא חבלות משמעותיות ושלא בצוותא חדה הנעה בין עונש מאסר קצר שיכול וירוצה בדרך של

עבודות שירות ועד 10 חודשים מאסר בפועל

בעבירת הסחיטה באיומים פגע הנאשם בערך המוגן של כב' האדם וחירותו, ביטחונו האישי של המתלונן, וכן פגע בעקרונות של היות מדינת ישראל מדינת חוק. על החומרה שיש לנקוט בעבירות אלו ראו בת.פ. (מחוזי- מרכז) 13913-08-12 מדינת ישראל נ' יוסף שריקר ואח' (09.09.2013):

"העונשים הקבועים לצידן של עבירות הסחיטה מבטאות את החומרה בה ראה המחוקק עבירות אלה. העונש המקסימלי הקבוע לצידה של עבירת הסחיטה באיומים הינו מאסר שבע שנים ובאם נעשה המעשה או המחדל מפני איום או הטלת אימה או במהלכם, דינו תשע שנים. סחיטת כספים בדרכי אלימות מטילה אימה על הנסחטים ועל בני משפחותיהם, משבשת מהלך חייהם של הנסחטים וגורמת לנזקים נפשיים להם ולסובבים אותם. לכך יש להוסיף כמובן את חיסרון הכיס שנגרם להם".

בדומה לעבירות פליליות רבות ניתן למצוא בעבירת הסחיטה באיומים קשת רחבה של עונשים החל מעונשים צופה פני עתיד וכלה בעונשי מאסר ממושכים. יחד עם זאת מבחינת "השדרה המרכזית" הנוהגת בנסיבות דומות על דרך הכלל בעבירות סחיטה באיומים העונש הראוי הינו עונש מאסר בפועל שיכול ותחיל במספר חודשים שיכול ויגיע לשנתיים ויותר.

מידת הפגיעה של הנאשם בערכים המוגנים שפורטו לעיל הינה משמעותית נכבדה ונוגעת לכל אחד מן הערכים שפורטו לעיל. אשר לעבירות הסמים, יש להקדים ולומר כי עבירת קשירת הקשר שיוחסה לנאשם מגבשת את אותם עבירות של עשיית עסקה אחרת בסם שהנה נורמה מיוחדת לנורמה כללית.

בהקשר לכך ראה ספרו של המלומד קדמי פקודת הסמים המסוכנים מהדורה תשס"ו 2007 עמוד 204 : "כאמור די בעצם העסקה הדדית לבצע עסקה חמורה בסם מסוכן כדי להוות את העבירה לפי החלופה הנדונה כאן. מן ההיבט הזה דומה העבירה של עשיית עסקה אחרת בסם לקשר הפלילי ע"פ סעיף 499 לחוק העונשין ולמעשה אותן יסודות המגבשים עבירת קשר פלילי בד"כ בהתקיימם בנושא סמים מגבשים עבירה מוגמרת לפי סעיף 13 לפקודת הסמים דהיינו פסקה אחרת בסמים..

ובהמשך:

"..אף שעיונית יש בגיבוש הסכם לעשות הסכם בעסקה של עבירת סמים אסורה בסמים מסוכנים גם משום עבירת של קשירת קשר הדרך הנכונה היא להאשים בנסיבות אלה בעבירה של עשיית עסקה אחרת לפי סעיף 13 לפקודה וזאת משום שראה המחוקק לקבוע את העסקה אחרת בסמים כעבירה מושלמת בפני עצמה.. ראוי להעמיד לדין בשל העבירה בשל פקודת הסמים ואין כל צורך לבקש הרשאה גם בעבירת קשר..". בהקשר לכך, יצוין כי העונש המקסימלי בגין עסקה אחרת בסם הינו 20 שנה בעוד העונש בגין קשירת קשר לביצוע פשע הינו 7 שנים.

וידגש אין פירוש האמור לעיל להוביל את בית המשפט להתייחס לנאשם כמי שהורשע בשתי עסקאות של סחר בסם, אולם עניין זה יילקח בחשבון בגדרי עבירה קשירת הקשר

"הרגילה" ומטרתו.

בהינתן הערה מקדימה זו אתייחס לחלקו של הנאשם ואציין כי אפילו חלקו העובדתי של הנאשם בשני המקרים היה קטן יחסית הרי באופן מהותי ובבחינת שליטתו בביצוע העסקה חלקו משמעותי.

באישום הראשון, תיאום העסקה נעשה גם מול הנאשם כאשר הסוכן מתקשר אליו ודי בשאלה:

" אם יש לו" כדי שהצדדים יבינו במה מדובר והדבר ישמש כאות לתחילת הוצאתה לפועל של עסקת סמים. אכן למן שלב זה עדיאל הוא זה שסוגר את הקצבות ואף מעביר את הסמים אולם "נוכחותו" של הנאשם מורגשת היטב בכל שלבי ביצוע העסקה שכן כבר במעמד עבירת הכסף כאמור בסעיף 6 לכתב האישום המתוקן הסוכן טורח לציין שידאג להעביר את היתרה בסך 1100 ₪ עד מוצ"ש שסכום זה יועבר לידי הנאשם. התנהלות דומה ניתן לראות גם באישום השני.

בשני האישומים הראשון והשני אין המדובר בכמויות גדולות של סם אולם בוודאי שאין לדבר על כמויות זניחות שכן עסקין בסחר של פלטות עבור סכומי כסף לא מבוטלים המגיעים לכדי אלפי שקלים. ניתן להבחין כי נעשה שימוש במילות קוד ובשפה זהירה בשיחות הטלפון בין המעורבים השונים. כך גם ניתן לדבר על זמינות גבוהה של המעורבים לסם בשים לב לזמנים הקצרים יחסית שחולפים מאז "סגירה סופית" ועד לאספקת הסם בפועל.

ביצוע העסקה תוך מעורבתם של יותר ממבצע אחד יש בו מחד להקל על ביצוע העסקה ומאידך להקשות על גילויה. באמצעות מספר מעורבים יכולים נאשמים כדוגמת הנאשם שבפניי להרחיק עצמם מהעברת הסם בפועל ובכך לצמצם את הסיכון להיתפס. לא נטען שהנאשם נרקומן העושה שימוש בסם לצריכתו העצמית ומכאן שהבסיס למעורבותו של הנאשם הינו בצע כסף, גרידא על בטחון בריאותו של הציבור.

על שליטתו של הנאשם בביצוע עסקאות ובעקיפין גם על "בכירותו" אל מול עדיאל ללמוד מעובדות האישום השלישי אשר גם אם לכאורה אינו נסוב סביב ביצוען של עבירות סמים מלמד היטב על מעורבותו העמוקה של הנאשם בעולם הסמים בפרט, ובעולם הפשע ככלל. קצפו של הנאשם שלא לומר זעמו על עדיאל נובע מכך שזה סבור שעדיאל מעלים ממנו "עמלות" וסכומי כסף שונים אשר ניתן להבין שמקורם בביצוע עבירות.

עניין אחרון זה יש ללמד על מידת הפגיעה של הנאשם בערכים המוגנים כאמור באישום השלישי שעניינו סחיטה באיומים ותקיפה. במדרג עבירות הסחיטה באיומים אכן הנסחט אינו אדם נורמטיבי אשר ללא כל סיבה מוצא עצמו מאוים וזאת בהשוואה לתופעת סחיטת דמי החסות. ודוק, אפילו הנסחט בעל מאפיינים שכאלה אין פירוש הדבר ש"דמו מותר" ולמצער שאינו זכאי לכל הגנה מפני הסוחר. שמעתי את המתלונן מעיד להגנתו של הנאשם וכל שאציין בלשון המעטה הוא כי "מפגן האהבה" לא התיר חותמו על בית המשפט ואותה חברות נטענת לא עולה בקנה אחד עם חומר החקירה והאמור בכתב האישום המתוקן.

המתלונן לא פנה למשטרה אולם נוכח עסקיו המפוקפקים עם הנאשם ממילא יש בפניה זו כדי להעמידו בסיכון וכך

לנוכח טיב עוצמת האיומים שהופנו כלפיו אך מסתבר הוא שיחשוש מלעשות כן.

האיומים שמופנים כלפי המתלון קשים הם בלשון ובתדירותם וכוללים איומים בדבר פגיעה במתלון וכך גם בסביבתו. הנאשם ברצף של שיחות מציב אולטימטום למתלון ולפיו בין היתר במידה ולא ידאג תוך 5 דקות לכסף ידקור אותו, יקשור אותו, יתן לו לאכול אוכל של ציפורים והכל כפי המתואר בכתב האישום המתוקן. הנאשם מציג בפני המתלון עובדה מוגמרת ולפיה עליו לדאוג להחזרת הכסף ולו יאונה לו רע. ב"כ הנאשם ביקש ללמד שמדובר בבחינת סגנון דיבורו של הנאשם ושפה המקובלת בין המעורבים השונים ללא כל כוונה ממשית לפגוע במתלון. לחיזוק דבריו אף ציין כי אין כל קשר בין תיאור התקיפה של המתלון כלפי צד ג' לבין אופן התרחשות הדברים בפועל. יש בכך התרברבות ולא מעבר לזה.

אין בידי לקבל את טענה זו של ב"כ הנאשם. כאשר עסקין בעבירות סחיטה באיומים על בית משפט ליתן דעתו למהות המאיים, מהות האיומים. פרמטרים אלו מלמדים על מאיים שהוכיח הן נוכח עברו הפלילי והן נוכח המתואר בכתב אישום כי אינו סר לחוק וזו בלשון המעטה (כפי שיפורט באריכות בהמשך). המדובר באיומים בוטים וקשים שבסופם של דברים אף הביאו את עדיאל לנסות ולהשיג את הכסף באמצעות בני משפחתו.

יתרה מכך, הנאשם אף החל לממש את איומיו שעה שתקף את המתלון באמצעות מוט ברזל. בהקשר לכך עצם השימוש במוט ברזל מהווה נסיבה לחומרה וזאת בהצטרף להקשר שבו בוצעה התקיפה היינו בהמשך לאיומים הקשים. גם אם לא נגמרו למתלון חבלות כלשהן ועסקין "בתקיפה סתם" נקל לשער את האימה שאחזה במתלון שעה שנוכח לגלות שהנאשם השיגו והחל לממש את איומיו. אפילו הפריז הנאשם בתיאור תקיפה זו בפני חבריו אין בה כדי להפחית מחומרתה וכך גם בעקיפין יש בה ללמד על ביסוס מעמדו בקרב סביבתו כמי שאינו מהסס לפגוע במי שלשיטתו פוגע באמונו על המשתמע מכך.

מכל האמור לעיל, היינו לקבוע כי מתחם העונש ההולם הבגין האישומים הראשון והשני נע בין 15-5 חודשים מאסר בפועל ואילו בגין האישום השלישי נע בין 15-30 חודשים מאסר בפועל.

בקביעת עונשו של הנאשם בגדרי המתחם יש לקחת בחשבון, ולקולא, את הודאתו של הנאשם אשר יש בה כדי לחסוך בזמן שיפוטי יקר. למרבה הצער נדמה כי זוהי נקודת האור הכמעט יחידה שניתן לזקוף לטובת הנאשם. אכן המתלון ביקש ללמד סניגוריה על הנאשם אולם כפי שפירטתי לעיל דברים אלו יש לקחת בערבון מוגבל.

בתיק זה לא הוגש תסקיר מאת שירות המבחן אשר יפרט את מלוא נסיבותיו האישיות של הנאשם וכן את טיב הקשר שבינו הנאשם לעדיאל. כך גם לא נבחנה אפשרות שילובו ההליך טיפולי כלשהו ולפיכך לא מצאתי כי יש מקום לדבר בתיק זה על שיקולי שיקום אשר בגינם ראוי לסטות ממתחמי הענישה.

ביתר שאת, ולחומרא מצאתי לתת יש משקל לעברו הפלילי של הנאשם. המדובר במי שלחובתו חמש הרשעות קודמות במגוון תחומים. ביתר פירוט הרשעה מס' 5 משנת 2004 כוללת בחובה 14 תיקים שונים הכוללים חבלה שהעברין מזוין

תקיפה של חבלה של ממש, אחזקת סכין למטרה לא כשרה, התפרצות לדירת מגורים קשירת קשר לביצוע פשע, עבירות נוספות. בשנת 2008 נגזרו על הנאשם 15 חודשים מאסר בפועל גם כן בעבירות אלימות, גניבה ואחזקת סכין למטרה לא כשרה. בשנת 2010 נגזרו על הנאשם 28 חודשים מאסר בפועל בגין עבירות סמים. בשנת 2013 נגזרו על הנאשם 8 חודשים מאסר בפועל במסגרת ת/פ 32491-02-13. עיון בתיק זה מלמד כי שותפו של הנאשם בתיק זה היה עדיאל מהתיק הנוכחי כאשר גם תיק זה דובר על מכירת סמים לסוכן משטרה. בגין תיק זה נגזרו על הנאשם 8 חודשים מאסר בפועל לצד מאסר מותנה בן 12 חודשים, היה והנאשם לא יעבור תוך 3 שנים מיום שחרורו כל עבירת סמים מסוג פשע. לא למיותר לציין כי בחינה מהותית של הסתבכותו בתיק הנוכחי ובהתאם להלכת "מסילתי" היה בה בכדי להפעיל מאסר מותנה זה. הואיל והצדדים לא טענו לכך בית משפט לא יעשה כן מיוזמתו.

עברו הפלילי של הנאשם מדבר על מי שהפך את העיסוק בסמים כדרך חיים ומי שגם עונשי מאסר ממושכים לא היה בהם כדי להתריעו מפני לחזור פעם אחר פעם לחטוא בעבירות דומות. סבורני כי יש לתת ביטוי לשיקולי הרתעת היחיד וכך גם להרתעת הרבים נוכח נפוצותן של העבירות בהן מואשם.

בטרם אסיים הילוכי אציין כי העונש שנגזר על עדיאל אינו יכול לשמש נקודות עיגון ולחומרא בתיק שבפניי, די בקיומו של האישום השלישי על חומרתו הרבה כדי לאבחן באופן ניכר בין השניים.

לכך יש להוסיף כי העונש שנגזר על עדיאל הינו "עונש סגור" שהוצג במסגרת הסדר טיעון. במצב דברים זה בית המשפט אינו גוזר על הנאשם את העונש שראוי בהכרח להטיל עליו אלא נדרש רק לאשרו בהתאם להלכת פלוני.

כאמור בסעיף 40(ב) לחוק לאחר קביעת המתחמים רשאי בית המשפט לקבוע עונש נפרד לכל אירוע או לחילופין לקבוע עונש כולל לכל האירועים. בענייננו, מצאתי לקבוע עונש כולל למכלול האירועים נוכח כך ההקשר בין האישומים. מתווה שכזה לא יחתור תחת הקביעה של בית המשפט שנכון לראות בכל עסקה אירוע נפרד או לקבוע מתחמים שאינם מתאימים בנסיבותיו של תיק זה.

עבירות סמים על דרך הכלל מבוצעות בשל הרצון לרווח כלכלי קל ומהיר כפי שהדבר נכון גם לענייננו. כשזהו הכוח המניע לביצוע עבירות אלו, הרי על דרך הכלל יש מקום להטלת עיצומים כספיים כואבים שיהיה בהם כדי ללמד את חוסר הכדאיות בעבירות אלה.

מכל המקובץ לעיל, הנני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 38 חודשים מאסר בפועל אשר ימנו מיום מעצרו 15.9.14.
- ב. 6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו שלא יעבור עבירת אלימות או סמים מסוג עוון.
- ג. 12 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו שלא יעבור עבירת אלימות או סמים מסוג פשע.
- ד. 7,000 ₪ קנס או 20 ימים מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-10 תשלומים שווים ורצופים

החל מיום 1.1.16.

זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

ניתן צו כללי למוצגים.

ניתנה והודעה היום כ"ט שבט תשע"ה, 18/02/2015 במעמד הנוכחים.

דניאל בן טולילה , שופט

ניתנה והודעה היום כ"ט שבט תשע"ה, 18/02/2015 במעמד הנוכחים.